

Yeşaya, yirmi birinci bölüm

I. Yahuda'yla ilgili peygamberlikler (1-12)

II. Uluslarla ilgili peygamberlikler (13-27)

- A. Babil'in yükü: Rabbin Günü'nde tamamlanacak bir peygamberlik (13:1-22)
- B. Moab'ın yükü: Bir gecede biten yıkım (15:1-16:14)
- C. Şam'ın yükü (17:1-14)
- Ç. Habeş ilinin ırmakları ötesindeki ülke (18:1-7)
- D. Mısır'ın yükü (19:1-24)
- E. Habeş ve Mısır'ın sürgünlüğünün bildirisi (20:1-6)

F. Deniz çölünün (Babil'in) yükü (21:1-10)

1. Kral güvenlikte olduğunu sanarak şölende eğleniyordu (21:5-7).
2. Tam bu sırada Med ve Pers orduları Babil'i ele geçiriyorlardı (21:1,2,7-9).
3. Kral yılgınlığa kapıldı (21:3,4).
4. Bu peygamberlik Tanrı'nın «dövme buğdayı»nın avutulması içindi (21:10).

G. Duma'nın yükü (21:11-12)

1. Duma için kaygı çeken bir kişi peygamberden bilgi istedi (21:11).
2. Günahtan dönme çağrısı duyuruldu (21:12).

Ğ. Arap ilinin yükü (21:13-17)

1. Arap oymakları savaştan kaçtılar (21:13-15).
2. Bir yıl içinde nüfus çok azalacaktı (21:16-17).

21:1 Deniz çölü: «Deniz çölü» deyimi Kutsal Yazı'nın başka hiçbir yerinde geçmez. Bu deyim ¹Babil'i anlatır (21:9). Babil, bulunduğu bölgeye göllerin serpiştirildiği, engebesiz bir ülkeydi. ¹Fırat Irmağı'nın kolları da ülkeyi suluyordu. Burada sözü edilen denizin Fırat olarak anlaşılması olanaklıdır. Öyleyse, deniz çölü de Fırat'ın batısına düşen işlenmemiş topraklar olabilir.

Babil kimi zaman Yahuda'ya dostça davranıyordu (39:1), kimi zaman da düşmanca. Yahuda, Babil kendini dost olarak gösterdiğinde, o dostluğa güvenmemesi için uyarıldı. Öte yandan Babil düşmanca davrandığında, onun saldırılarından korkmaması için yüreklendirildi. Tanrı Babil'i yıkılmak üzere belirledi.

Babil, uluslar arasında gücün doruklarına ulaşmıştı. Babil'e doğal gözle bakan biri, onun büyüklüğüne hayran kalabilirdi. Ne var ki, Babil'in görkemi arttıkça kişinin şaşkınlığı da, korkusu da artardı. Babil yüzünden herkesin geleceği tehlikede idi. Bu güçlü egemenin ordularını kim durdurabilirdi? Doğal gözle bakan kişi Babil'in yıkımını düşünemezdi.

Ne var ki, Babil'le ilgili son sözü söyleyen Tanrı'dır. Yeşaya'nın on üçüncü bölümünde Babil'in yıkılacağını bildirmişti. O dönemde yaşanan durumlar karşısında ancak ruhsal gözü sağlam kişi bu bildiriye inanabilirdi. Üstelik Yahuda'nın Babil'e sürüldüğü zaman yalnız ve yalnız Tanrı'nın sözüne sınıksız sarılan kişi yılmadan dengesini koruyabilirdi (Mezmur 27:13,14). Tanrı, Babil'in yıkımına ilişkin bildirisini sık sık yineleyerek, Yahuda'ya bu korkunç devlet yüzünden yığınla kapılmaması için olanak sağlıyordu.

Dünyanın sonunda Tanrı'yı ve Yasa'yı tanımayan bir kişi çıkacaktır. Babil'in yıkımı, bu kişinin egemenliğininin de yıkımını simgeler (Vahiy 18; 19:19-20).

yük: Yeşaya bu peygamberliği bildirirken Babil'in gelecekte Yahuda'yla diğer ülkeleri ezeceğinden söz etmedi. Bu nedenle ve Babil'in yıkımına çok üzüldüğü için kimileri, Yeşaya'nın bu peygamberliği 13. ve 14. bölümlerden önce duyurduğunu düşünür.

Bazı kişiler bu yükün, Sargon'un İ.Ö. 710 yılında Babil'i ele geçirdiğinden söz ettiğini sanır. Ama yenen ülke olarak ¹Asur'dan söz edilmemesi bu kuramı zayıflatır. Babil'i yenenler ¹Medler ve ¹Elam'dır. 13:17'de de Medler'in Babil'i yıkıma uğrattığı bildirilir. Yirmi birinci bölüm de aynı olaydan söz eder. Bu olay, Koreş'in Babil egemenliğinin üstesinden gelmesidir.

kasırgalar: Yahuda'nın güneyine düşen bölgedeki kasırgalardan birkaç bölümde söz edilir (Eyup 37:9; Zekarya 9:14).

çölden, korkunç diyardan: Babil bölgesi bol sulanmış bir yöreydi. Med ülkesi ve Elam'ın kuzey bölgeleri ise, dağlık kırsal alanlardı. Med ve Pers askerleri bu çetin koşullar altında eğitim gördükleri için ürkütücü, yenilmez ordular oluşturdular.

geliyor: Ne geliyor? 21:2'de sözü edilen görme (rüyet) geliyor.

21:2 bana çetin bir rüyet bildirildi: Tanrı Babil'in düşüşünü Yeşaya'ya bildirdiği gibi Daniel'e de bildirdi. Med'le Pers ordularının Babil üzerine yürümleri, Babil kralı Belteşatsar'ın yüreğinin yerinden sökülmesine neden olacaktı. Olay şöyle gelişti: Belteşatsar'ın babası Nebukadnetsar Yerusalem'i ele geçirdiğinde Tanrı evindeki altın kaplar Babil'e getirmişti. Belteşatsar bu kapları

¹Eklerde Kutsal Kitap'ta Adları Geçen Önemli Yerler kaynağından alınan notlara da bakın.

kullanarak içkili bir şölen verdi. Şenlik sırasında duvara yazı yazan bir el görüldü. Daniel kralın kapıldığı yığılı anlatır: «O zaman kralın benzi değişti ve düşünceleri kendisini üzdü. Belinin oynak yerleri çözüldü ve dizleri birbirlerine çarptı» (5:6). Bu korkunç olay kralın sıkıntılarının yalnızca başlangıcıydı. Daniel de duvara yazılan «MENE, MENE, TEKEL, UFARSIN» sözlerinin anlamını «Terazide tartıldın ve eksik bulundun» diyerek açıkladı. «Ülken bölündü ve Medler'le Persler'e verildi.» Belteşatsar'ın üzüntüsü birkaç saatlikti. Yabancı orduların kentiyle sarayını kuşatmalarına tanık oldu, güneş doğmadan önce de öldürüldü.

hain hainlik etmede: Tarihçiler Babil'in iki subayı Gadatus'la Gobrias'tan söz eder. Onlar Pers kralı Koreş'e sığındılar ve Koreş'in ordusuna Belteşatsar'ın öldürüldüğü sarayın kapısına dek rehberlik ettiler (33:1).

Elam: Yeşaya'nın döneminde Pers küçücük, önemsiz bir ülkeydi. Yeşaya Koreş'i Pers kralı olarak tanıtsaydı, İsraililer anlayamazdı. Ayrıca Koreş, Babil'i yendiği zaman Pers kralı değil, Ansan kralı unvanını (İ.Ö. 559) taşıyordu. Ama İsraililer, Pers'in komşusu Elam'ı İbrahim'in günlerinden tanırlardı (Tekvin 14:1). Ansan da büyük olasılıkla Elam'a aitti. Çiviyazılarında şu bilgi verilir:

«(Marduk, Babil'in tanrısı), kendisiyle birlikte yıllık geçişte çıkması için doğru bir egemen bulmak üzere tüm ülkeleri araştırıp inceledi. Ansan kralı Koreş'in adını ağzından çıkararak onu tüm dünyanın egemeni yaptı.... Marduk -- o büyük efendi, halkının koruyucusu -- Koreş'in iyi eylemlerini ve dürüst yüreğini sevinçle izledi ve onun Babil'e karşı yürümesini buyurdu. Onu Babil'e giden yola yöneltti ve yoldaş olarak yanında gitti. Onun kocaman ordusu -- bir ırmağın suları gibi sayısı ölçülemezdi-- silahları daha sandıklanmış durumda yol alıyordu. Savaş olmadan Marduk onları faciadan koruduğu kendi kenti olan Babil'e getirdi. Kendisine tapınmayan kral Nabonidus'u Koreş'in eline teslim etti. Prenslere valiler de içlerinde olarak, Sümer'in ve Akkad'ın bütün halkıyla birlikte Babil'in tüm yurttaşları Koreş'in önünde diz çöküp ayaklarını öptüler -- krallığı kabul ettiği için yüzleri sevinçle parlıyordu. Yardımıyla ölümden dirilmelerini ve yıkımdan kurtulmalarını sağlayan efendi olarak onu coşkuyla selamlayıp adına tapındılar.» (Sabtino Moscati, *The Face of the Ancient Orient*, sayfa 288)

Medya: Yeşaya ilkin Elam'dan sonra da Med ülkesi'nden söz etti. Babil'e saldırmadan on bir yıl önce Koreş, Med kralı Astiages'e (İstuvegu'ya) karşı savaş açtı, onu yenerek yerine kral oldu. Bu nedenle Babil'e karşı saldırıda Medler'in kuvvetleri de önemli bir rol oynadı.

bütün iniltilerini sona erdirdim: Yeşaya'nın bu peygamberliği bildirdiği sırada Babil'in içyüzü henüz anlaşılmamıştı. Ama anlaşıldıktan sonra Babil'i ezecek olan Med ve Pers ordularının ayak sesleri, Babil'in ezdiği halkların kulağına hoş gelecekti. Babil'in yıkılmasıyla sürgünler özgürlüğe kavuşabilecekti (14:17). İsraililer artık Sion'u düşünerek gözyaşlarını Fırat'ın sularına karıştırmayacaktı, çünkü Sion'a kavuşacakları günler yaklaşıyordu (Mezmur 12:5).

21:3-4 belime sancı yapıştı, ağırlar tuttu, acı çekiyorum, korkuyorum, yüreğim şaşkın oldu, beni dehşet yıldırıldı: Bedenle ruh birbirlerini güçlü bir biçimde etkiler. Birçok kişi, bedensel tutkuların kölesidir. İradeyi güçsüz kılan duygularının uşağı olarak sürünür. Tanrı Sözü'nden etkilenmemiş olan canları susamış, aç bırakılmış, ezilmiştir. Mesih inanlısı ise, bedeninin yararsız isteklerini yenmeye çağrılır. Bedeninin egemen olup ruhunu sürüklemesini önlemelidir. Kendini Kutsal Ruh'un yönetimine teslim ederek tüm varlığını tanrısal amaçlar için kullanmalıdır (2. Korintliler 4:10; Galatyalılar 6:14-15,17; 1. Selanikliler 5:23). «Beden ... Rab içindir» (1. Korintliler 6:13).

belime sancı yapıştı: Yeşaya, gördüğü yıkımla leş yığını (13:18) nedeniyle donakalmıştı. O Babil'in, Tanrı'nın izniyle Yahudalılar'ı ezeceğini henüz anlamamış olabilirdi. Ya da Babil'in bu yargıyı hak ettiğini anladı ama yargının sertliğini kaldıramadı. Gördüğü rüyet Yeşaya'ya ağır geldi.

Her ulus, tıpkı her insan gibi Tanrı'nın bir yaratılışıdır. Bir ulusu oluşturmak, sayısız ayrıntılara dikkat edilmesini gerektiren ince bir emek ister. Bir toplumun ulusal özyapısı, armağanları (ona emanet edilen toprak, kaynaklar, iklim) ve yetenekleri saptanmalıdır. Tarihte oynayacağı rol tasarlanmalı ve onun ulusal yaşamını sürdürmesi için gereksinimleri sağlanmalıdır. Ulusları varlığa çağırın Tanrı'nın çok yönlü bilgeliği, keskin sağgörüsü ve gücü belirgindir.

Bir insan ölünce, söz konusu olan yalnızca bir adres değişikliğidir; o kişi ya cennette ya da cehennemde varlığını sürdürür. Ama bir ulusun ölümü tam bir sondur. İnsanın sevdiği birinin ölümüne kaygı çekişi gibi Yeşaya da Tanrı'nın yarattığı bu ulusun ardından ağladı.

öyle acı çekiyorum: Yeşaya bu bildiriye iletildiğinde Yahuda'nın Babil'le «olumlu» ilişkisi henüz bitmemişti. Bu nedenle Yeşaya, Babil'in düşüşüne içtenlikle üzüldü.

sevdiğim alaca karanlık benim için titreme oldu: Yalnızca günahın bulunmadığı cennet için «orada gece yoktur» denebilir. Bir resimdeki gölgeler, nesnelere betimlemek için gereklidir. Gecersiz bir yaşam düz ve yavan kalır. Günün karanlık saatleri bir yaşamı bütünler. Derin bir vadi olmadan ufukta güneşi yansıtan, göz kamaştırıcı doruk ortaya çıkamaz. Yaşam tablosunda gölgeler gerekir. Ne var ki, hiç kimse yalnızca yaşamın gecelerine bakarak bu dünyada geçirilen günlerin anlamını kavrayamaz. Karamsar anlarda düşünülmesi gibi tüm yaşam gölgelerden oluşmaz. Mesih inanlısı Tanrı gibi düşünmeyi öğrenmelidir: «Karanlık ve ışık Senin için birdir» (Mezmun 139:12). Karanlık inanlıyı telaşlandırmazın!

21:5 Sofrayı hazırlıyorlar ...: Belteşatsar konuklarıyla şölende eğlenirken ansızın davet edilmemiş bir konuk geldi. Şölen ağıta dönüştü. Zaman davetlerde eğlenilecek zaman değil, kalkan yağlama zamanıydı. Belteşatsar kentin bir yanında konuklarıyla eğlenirken öbür yanında düşman orduları surlarda gedik açmıştı (Yeremya 51:31,32)!

kalkanı yağlayın: Kalkan, üzerindeki derinin çatlamasını önlemek için yağlanırdı. Kişi kalkanı saldırıda kendini korumak için kullanır. Kalkandan söz edilmesi, Babil'in saldıran değil, saldırılan olduğunu vurgular.

21:6 bekçi dik: Yeşaya bekçi olmayacak, birisini atayacaktı.

Mesih inanlıları topluluğunda ruhsal çoban da bir bekçidir (İbraniler 13:7,17). Ayrıca her bir Mesih inanlısı da bekçi olmaya çağırılır (Matta 24:42; 25:13; 26:41; Markos 13:33-37; 14:38; Luka 21:36; Haberciler'in İşleri 20:30-31; 1. Korintliler 16:13; Efesliler 6:11-13; Koloseliler 4:2; 1. Selanikliler 5:5-7; 2. Timoteus 4:5; 1. Petrus 4:7; 5:8,9; Vahiy 3:3).

gördüğünü bildirsin: Bekçi bir şey görmeden önce çok bekledi («Daima gündüzün kule üzerinde durmaktayım, ve bütün geceler nöbetimde beklemekteyim», 21:8). Bu, peygamberliğin tamamlanmasına dek çok zaman geçtiğini belirtir.

21:7 çift çift atlılar: Çift çift atlılar, orgeneralin komuta ettiği askeri birliktir.

bir bölük eşek, bir bölük deve: Bir kaynağa göre Persler'in taşıma aracı eşek, Medler'ininki de deveydi. İkisinin birlikte yazılması, bu iki ordunun Babil'e karşı beraber yürüdüğünü gösterir. Herodot, Persler'in askeri amaçlı taşımacılıkta eşekleri ve develeri kullandığını bildirir.

görünce ... dinlesin: Betimlenmiş bölükleri görünce bekçi dikkatle dinlemeliydi. O zaman Babil'in yıkıldığını duyacaktı.

21:8 aslan gibi bağırdı: Bekçi haber vermekten başka bir girişimde bulunmadı. Babil için iş işten geçmişti.

21:9 Babil yıkıldı ... yıkıldı: Bu haberin iki kez yinelenmesi, kesinlikle gerçekleşeceğini vurgular (Mezmur 92:9; 93:3; Yeremya 51:8; Vahiy 18:2). Yeşaya'nın yaşadığı dönemde Babil üç kez kuşatıldı: İ.Ö. 709 yılında Sargon'un güçleri, sonra İ.Ö. 703 ve 691 yıllarında Sanherib'in orduları tarafından. Yıkılması ise, İ.Ö. 539 yılında Pers kralı Koreş'in eliyle oldu.

ilahlar: Babil'in ilahları Bel, Merodak (Marduk), v.s. idi (Yeremya 50:2; 51:44,52). Herodot, Persler'in putları, sunakları ve tapınaklarının olmadığını yazdı. Persler'in bu dinsel nesnelere kullananları akılsız saydığını, ilahlarını yere çaldığını bildirdi (Herodot 1:131). Ne var ki, günümüzün bilgilerine göre Herodot'un iddiası doğru sayılmaz. Yukarıdaki alıntıya göre (21:2) Koreş, kendini Marduk'a tapınan biri saydı.

ilahlarının bütün oyma putları yere çalınıp parçalandı: Daniel Belteşatsar'a duvara yazılan bilmecenin anlamını açıkladı. Bunu bildirdiğinde Tanrı'nın, Belteşatsar'ın atası Nebukadnetsar'ın gururu yüzünden alçalttığını anımsattı. Belteşatsar'ın bundan ders alması (Daniel 5:18-24...), kendini Tanrı önünde alçaltması gerektiğini söyledi. «[Oysa sen], göklerin Rabbine karşı kendini yükselttin. O'nun evinin kapılarını senin önüne getirdiler, ve sen ... onlarla şarap içtin ... bilgisi olmayan ilahlara hamd ettin» diyerek kralın suçlarını saydı. Yalancı tanrılara tapınan bu kral ilahlarıyla birlikte bir gecede yok oldu.

yere çalınıp parçalandı: Koreş Babil'i yenince yerel ilahların güçsüzlüğü ortaya çıkarılmış oldu.

İnsanların yaşamdaki çok yönlü etkileri akla gelir:

1. Kimi yaşamını yapıcı eylemlerle geçirir. Aileleri, firmaları, dernekleri, okulları, hareketleri, ulusları sağlam temeller üzerine kurar ve yönetir.
2. Kimisi bilgi, para, gereç ya da yetenek eksikliği nedeniyle sıfırdan başlayarak yeni bir şey kuramaz, ama başkalarının oluşturduğu projeleri koruyarak ayakta tutar. Onun bilgelik, dayanıklılık, çalışkanlık gibi nitelikleri, eylemlerinin yararlı olmasını sağlar.
3. Kimisi yaşamını yıkmakla geçirir. Kendisiyle başkaları için yitimle sonuçlanacak girişimlerle günlerini boşa harcar.
4. Kimisi de (Koreş gibi) kötü ve zararlı şeyleri yıkarak yararlı değişimleri oluşturmak için kullanılır.

21:10 benim dövme buğdayım: Yahuda, günahı nedeniyle Babil'in elinde ezilerek eğitime atandı (Mezmur 129:3). Ezilmesi Tanrı'nın iradesiydi. O'nun bir araya getirdiği sıkıntılar O'nun «harman yeri»ydi. Dövülen buğday ise, Tanrı'nın malıydı. Yahuda Kutsal Yazı'nın birkaç yerinde «dövme buğday» ve «harmanımın oğlu» olarak adlandırılır (41:15; Yeremya 51:33 [Burada Babil için de aynı şey söylenir]; Mika 4:12,13). Eğer Tanrı «Benim dövme buğdayım» demeseydi, Yahuda'ya takılan bu ad ne denli ümitsiz olacaktı! Tanrı'ya benzemek isteyen topluluk, artıci deneyimlerden geçmeyi beklemelidir. Altınla karışık cürufun değeri olmadığı gibi (1. Petrus 1:5-7), buğday da

dövülmedikçe ne işe yarar? Tanrı'nın ambarına toplanacak «tanrısallık buğdayı» «kötülük samanından» ayrılmış ve arıtılmış olmalıdır (Matta 3:12).

Tanrı «sevdiği kişiyi sıkıdüzene sokar» (İbraniler 12:6). Sıkıdüzene sokulmuş kişi, Tanrı'nın onu unuttuğunu düşünmeye eğilimlidir. Mısır'daki uşaklığa boyun eğen İsraililer, Tanrı'nın onları unuttuğunu düşündülse de yanıldılar (Çıkış 3:7). Davut da ilkin böyle bir ümitsizliğe kapılarak kendine acımıştı, ama sonradan gerçeğe uygun, doğru bir bakış açısına kavuştu (Mezmur 73).

Rab'ten işittiğimi size bildirdim: Tanrı'nın duyurduğu bildiri şimdiki çağda Kutsal Yazı'da korunmuş olarak bulunur. Pavlus'un da vurguladığı gibi bu bildiriye hiçbir şey katılmaz ve ondan hiçbir şey çıkarılmaz (1. Korintliler 11:23). Bu koşul izlenirse, Tanrı Sözü Mesih inanışının en karanlık günlerinde bile ümidinin temelidir.

21:11 Duma: ¹Duma «sessizlik» demektir. Sessizlik, Duma'nın üzerine gelecek ıssızlığı betimler. Yeşaya buna benzer söz oyunlarını kullanmaktan hoşlanıyordu (19:18, «yıkım kent»iyle ilgili nota bakın).

Seir dağı (Tekvin 36:8) burada geçtiği için kimi yorumcular, Duma'nın Edom olduğunu düşünür. Başkaları da Duma'nın, İsmail'in altıncı oğlunun soyu olduğunu kanısındadır (Tekvin 25:13,14). İsmail'in ikinci oğlu Kedar'dan (21:16) aynı bölümde söz edilmesi, bu tezi güçlendirir. Bilinen nokta şudur: Duma İsrail'in komşusuydu. Duma'nın düşüşü burada önceden bildirilmektedir. Bunun amacı, Duma'nın uyarılması, günahtan Tanrı'ya dönmesini sağlamaktır. Yahuda da ümidini yargı görececek başka bir komşusuna bağlamaması için uyarılmaktadır.

Biri Seir'den sesleniyor: (Duma'nın ²Edom olduğunu varsayarak) Edom bu dönemde ¹Aşdod'la ortak olarak Asur'u gücendirmişti. Bunun sonucunda Sargon'un Edom'u sıkıştırması olanaklıdır. Dumalı bir yurttaş ülkesi için kaygı çekiyordu. Duma'nın gerçek durumu neydi? Başına ne gelecekti? Kaygılanan bu kişi şöyle seslenir: «Bekçi, geceden ne var?» Gecenin ilerlediğini, günün de yaklaştığını anımsatmak her zaman yararlıdır (Romalılar 13:12).

bekçi: 21:6'da Babil'in durumunu izlemek için Yeşaya bir başkasını bekçi olarak atadı. Duma'ya gelince Yeşaya kendisi bekçi oldu (62:6; Yeremya 6:17; Habakkuk 2:1,2).

geceden ne var?: Bu sözlerin iki kez yinelenmesi, Seir'den seslenenin yılgısını vurgular.

21:12 sabah: Tanrı, karanlık ve yılgı gecesini göndermeden önce genellikle bir fırsat günü verir. Ne var ki, fırsat günü geçince gecenin gelmesini hiçbir şey önleyemez.

sabah geliyor, gece de geliyor: Duma'nın önünde çok daha iyi günler vardı. Ne var ki, o günler geçince zor zamanlar yaşayacaktı (Hezekiel 35:3,4,7,9,14). «Sabah»ın Sanherib'in egemenliğinin ilk günleri olduğu sanılır, çünkü o zaman Edom Asur'la barış içindeydi. Gecenin ise, İ.Ö. 694-690 yıllarında Sanherib'in Edom'a saldırdığı, kralın hazineleriyle yalancı tanrılarını Nineve'ye götürdüğü zaman olduğu düşünülür.

Sormak istiyorsanız, sorun; geri dönüp gelin: Yargılanacak olanlara bile lütf gösterilir: Sorularınızı sorun. Bilgisiz kalmayın. Rab'den öğrenin. Geri dönüp gelin. Günah yolunu bırakın.

²Ayrıca 63:1'de Edom'la ilgili notlara bakın.

Tanrı'ya dönün. Dinleyenler Tanrı'ya dönerek yaşamaya çağrılır. Dinleyip geri dönenlerin olup olmadığı bilinmez.

Her Mesih inanlısı bekçi olmaya çağrılır (21:6). İlişki kurduğu insanların ruhsal gereksinimlerini karşılamak için sorumluluk taşır. «Bekçi, geceden ne var?» diye soranlar arasında gerçekten Tanrı'yı arayanlar olduğu gibi Tanrı'yla alay edenler de vardır. Alay edenin ruhsal durumu üzücü ve ciddidir. Bekçi bunu anlar, kuşku ve imansızlığa uygun ve ikna edici bir yanıt verir (1. Petrus 3:15).

21:13 Arab ili: Duma tek başına sıkıntıya uğramayacaktı. Sınırlarında bulunan Arap oymakları Dedan, Tema ve Kedar da benzer yargılardan geçecekti.

1. Ticaret kervanları engellenecekti (21:13).
2. Kaçak olarak yoksulluk çekeceklerdi (21:14).
3. Bölgeleri savaş alanına dönecekti (21:15).
4. Bir yıl içinde askerlerinin sayısı çok azalacaktı (21:16,17).

Sargon Arabistan'a karşı İ.Ö. 715 yılında savaş açmıştı.

¹Dedan: Sara öldükten sonra İbrahim, Ketura'yı eş olarak aldı. Dedan onların torunuydu (Tekvin 25:3).

Dedaniler'in kervanları: Dedaniler, Arap ilinde ileri gelen gezgin tüccarlardandı. Sur'a fildişi, abanoz ve değerli kumaşlar getirirlerdi (Hezekiel 27:15,20). İran Körfezi'nin kıyılarında yaşadıkları sanılır.

Arab ili ormanında geceleyeceksiniz: Dedaniler, yurttan kaçmalarını gerektiren korkunç olaylarla karşılaşacaklardı (21:15). Kaçarken bilmedikleri, başka durumda hiç girmedikleri ormanlara sığınmak zorunda kalacaklardı. Eğer Temalılar onlara su ve ekmek taşımasaydı, orada ölürlerdiler (21:14).

21:14 Tema: Tema, İsmail'in bir çocuğuydu (Tekvin 25:15; Eyup 6:19; Yeremya 25:23). Yahuda, Arap ilini kendisiyle Asur arasında bir tampon devlet olarak görebilirdi. Bu siper de yıkılacaktı. Yahuda, onu düşmanlarından tek koruyabilecek olan Tanrı'ya güvenmeyi öğrenmeliydi. Ümitlerinin bir tek lifini bile başka bir «güce» bağladıkça, bu devletler sırayla yıkıldığında Yahuda da korkuyla yıkılıyordu.

21:16 Kedar: Dedanlılar gibi Kedarlılar da Sur'la ticaret yapıyordu (Hezekiel 27:21). Hem çadırlarda (Mezmun 120:5; Yeremya 49:28,29) hem de kentlerde (42:11) oturuyorlardı. Adları Sargon, Sanherib ve Esar-hadon'un çiviyazılarında geçmez. Ne var ki, Esar-hadon'un oğlu Asurbanipal'a karşı oldukça uzun bir savaş sürdürdüler.

Kedar'ın bütün izzeti ... bir yıl içinde sona erecek: Tanrı uygun görürse, büyük bir işi kısa bir zaman içinde gerçekleştirebilir.

21:16,17 Rab bana söyledi ... İsrail'in Allahu Rab söyledi: Yeşaya, bu peygamberliğin gerçek olduğunu doğrulamak ve güçlendirmek için yeniden Rab söyledi güvencesini verdi (21:10). Uluslar İsrail'in Tanrısı'nı hor görmüş, buyruklarını küçümsemiş olabilirlerdi. Ne var ki, onların cahilliği şu gerçeği hiç etkileyemeyecekti: İsrail'in Tanrısı'nın sözü, tüm ayrıntılarıyla gerçekleşecekti.